

Gyömöre, 1900. február 13. – Gyömöre, 1964. december 8.

Apja bognármester és 40. kat. holdon gazdálkodó földműves volt. A hat elemet a helybeli római katolikus népiskolában járta ki. Később ezüstkalászos gazdatanfolyamot végzett.

1919–1920-ban katonai szolgálatot teljesített, majd apja földjén dolgozott. 1923-tól 16 kat. hold saját földjén, valamint bérelt területeken gazdálkodott. Mint tekintélyes gazdát 1938-ban községében bírónak választották, 1945-ig töltötte be a tisztséget. 1925-től a helybeli római katolikus egyházközség képviselőtestületének tagja, 1945-től elnöke. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba, a párt helyi elnöke lett. Az 1945 évi országgyűlési választásokon a Győr és Sopron megyei kerületben pótképviselő lett. 1947-ben Barankovics István győri beszédének hatására kilépett az FKGP-ből és csatlakozott a Demokrata Néppárthoz. A gyömöri pártszervezet megalapítójaként elfogadta a képviselőjelöltséget. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a DNP Győr és Sopron megyei listájáról bejutott a törvényhozásba. Mandátumának lejáta után továbbra is mezőgazdasági termeléssel foglalkozott. 1950. júniusában közellátás veszélyeztetése vádjával két hónapos elzárásra ítélték, amelyet a győri városi börtönben kellett letöltenie. A rendőrségen megverték, a bántalmazás következtében fél fülére megsüketült. Kiszabadulása után másfél évig rendőri felügyelet alatt állt. A DNP 1956-os újjászervezésében nem vett részt, a forradalom napjaiban passzív maradt. 1957. februárjában mégis letartóztatták, bántalmazták, két hónapra internálták, majd fél évre ismét rendőri felügyelet alá helyezték. Mindezt a hatóságok azzal indokolták, hogy „részt vett a tüntetésben és bujtogatta az embereket”. 1959-ben megmaradt földjével bekényszerült a termelőszövetkezetbe, ahol kocsisként foglalkoztatták.